

VII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI (NR 10)

z dnia 6 marca 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Administracji i Cyfryzacji (nr 10)

6 marzec 2013 r.

Komisja Administracji i Cyfryzacji, obradująca pod przewodnictwem poseł **Julii Pitery (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– Informację na temat rozwoju infrastruktury sieci informatycznej w poszczególnych województwach, stanu wykorzystania środków unijnych, zagrożeń i barier.

W posiedzeniu udział wzięli: **Iwona Wendel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego wraz ze współpracownikami, **Magdalena Młochowska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Piotr Durbajło** radca prezesa i **Marek Ostaniek** zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Infrastruktury Urzędu Komunikacji Elektronicznej, **Sławomir Grzelak** wicedyrektor Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie, **Adam Zych** doradca ekonomiczny w Departamencie Administracji Publicznej NIK, **Małgorzata Kalinowska**, **Wojciech Dziomdziora** przedstawiciele Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, **Hanna Kontkiewicz** przedstawicielka Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, **Dominik Dobek** przedstawiciel Związku Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Jolanta Ostrowska** i **Grażyna Kućmierowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Administracji i Cyfryzacji. W porządku dziennym mamy dzisiaj informację na temat rozwoju infrastruktury sieci informatycznej w poszczególnych województwach, stanu wykorzystania środków unijnych, zagrożeń i barier.

Referować będą przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji. Materiał członkowie Komisji dostali na swoje skrzynki pocztowe.

Chciałam powitać panią minister Magdalenę Młochowską, podsekretarza stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, panią Iwonę Wendel, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, przedstawicieli NIK, przedstawicieli UKE oraz gości, którzy przyszli na nasze posiedzenie.

Czy są jakieś propozycje do porządku obrad? Nie ma. Przechodzimy do procedowania. W związku z tym, chciałam poprosić o zreferowanie tematu panią Iwonę Wendel, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Iwona Wendel:

Witam bardzo serdecznie wszystkich państwa. Chcę powiedzieć, że w obecnej perspektywie finansowej dostęp do szerokopasmowego internetu realizowany jest przede wszystkim w regionalnych programach operacyjnych. Dzięki nim powstają sieci regionalne, czyli sieci szkieletowe i dystrybucyjne. Jeden projekt ponadregionalny jest realizowany w pięciu województwach Polski Wschodniej „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej” (SSPW) oraz działanie 8.4 w Programie Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, tj. działanie, które przede wszystkim opiera się na dostępie do szerokopasmowego internetu na etapie ostatniej mili.

W tej perspektywie finansowej ogółem mamy ponad 4 mld zł na realizację tych projektów. Odpowiednio, tak jak państwo widzą na tym slajdzie, w regionalnych programach operacyjnych realizowanych na terenie 16 województw jest to ponad 2,5 mld zł, z których zakontraktowano do dzisiaj ponad 60%. W Polsce Wschodniej jest ponad 1,2 mld zł, z czego zakontraktowano ponad 1 mld. Za chwilę powiem o tym, jakie działanie będzie

realizowane od bieżącego roku. Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka – alokacja blisko 700 mln zł, z czego zakontraktowano prawie 60%, przy czym, zgodnie z harmonogramem w tym programie będą w bieżącym roku realizowane jeszcze dwa nabory.

Wskaźniki, które osiągniemy zgodnie z zawartymi umowami, po zakończeniu realizacji tych projektów, to przede wszystkim ponad 32 tys. km sieci internetu szerokopasmowego. W ramach regionalnych programach operacyjnych – 16 tys., 10 tys. w ramach SSPW i ponad 5 tys. w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

Kolejny wskaźnik, zapewnienie możliwości dostępu do internetu ludziom, to ponad 6 mln osób w zawartych już umowach. Z czego ponad 6 mln w regionalnych programach operacyjnych i, tutaj już mogę od razu poprawić tę liczbę z 782 tys. na blisko 1 mln osób w ramach SSPW, więc ten wskaźnik wzrasta.

Wsparcie mikro i małych przedsiębiorstw w zakresie działania 8.4 „Innowacyjna Gospodarka” to 236 przedsiębiorców. Niemniej jednak, na dzisiaj ta liczba nam wzrosła do 334 przedsiębiorców, którzy realizują swoje projekty w ramach działania na odcinku ostatniej mili.

Kolejny wskaźnik zbierany w Programie Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, w tym w działaniu dotyczącym ostatniej mili, mówi, że osób trwale korzystających z Internetu jest przeszło 89 tys.

Chciałabym porównać to do wskaźników, które jesteśmy zobowiązani zrealizować do końca 2015 r., czyli do momentu, gdy zakończymy realizację projektów z bieżącej perspektywy finansowej. Odpowiednio, dla kilometrów sieci szerokopasmowego internetu zakładane było 18 tys. km, a więc ten wskaźnik znacząco został już przekroczony. Jeżeli chodzi o osoby, to było 4.2 mln, czyli także tutaj widzimy w zawartych umowach, że znacząco przekraczamy ten wskaźnik. Wsparcie małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie ostatniej mili. Zgodnie ze wskaźnikiem, który mamy do osiągnięcia, powinno to być 800 przedsiębiorców, czyli do osiągnięcia tej liczby brakuje nam około 60%, ale zgodnie z harmonogramem jeszcze dwa nabory są planowane do ogłoszenia w bieżącym roku. Widząc zainteresowanie małych i średnich przedsiębiorstw budową sieci na etapie ostatniej mili, nie widzimy zagrożenia w realizacji tego wskaźnika. Wsparcie podmiotów powinno zaskutkować trwałym korzystaniem z internetu przez 100 tys. z nich.

Na podstawie zawartych umów wiemy, że jest to w tej chwili przeszło 89 tys. Mając na uwadze te dwa nabory, które nas czekają, również nie widzimy zagrożenia w realizacji tego wskaźnika.

To jest ilustracja postępu wdrażania. Szczegółowo zacznę od projektów na etapie ostatniej mili. Jest to działanie realizowane w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Wsparcie jest skierowane do małych i średnich przedsiębiorstw. W tej chwili zatwierdzonych jest 438 wniosków i, tak jak mówiłam, dwa kolejne nabory są w przygotowaniu do ogłoszenia.

Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej to jest jedyny projekt ponadregionalny, realizowany w obecnej perspektywie finansowej. Jedyny taki projekt realizowany w skali całej Unii Europejskiej. Takiego dużego projektu nikt do tej pory nie realizował. Chciałabym podkreślić, że beneficjentami tego działania są samorzady województw. To one, odpowiednio w województwach: lubelskim, podkarpackim, podlaskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim przystąpiły do realizacji inwestycji rzeczowych.

Spodziewam się tu pytania, dlaczego tak długo trwało przygotowanie tych projektów? Po pierwsze, czekaliśmy na megaustawę, czyli ustawę o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w 2010 r. Dopiero ona dała samorządom uprawnienie do podjęcia działań w obszarze budowy sieci szerokopasmowych dostępu do internetu.

Bardzo długo trwały negocjacje z Komisją Europejską, jeżeli chodzi o notyfikację pomocy publicznej. W końcu te pięć projektów przetarło ścieżkę dla wszystkich pozostałych, regionalnych projektów budowy sieci. Notyfikacja wszystkich pięciu projektów została zatwierdzona i tą samą skróconą ścieżką uzyskują decyzje pozostałe projekty regionalne, oczywiście te, które powinny.

Druga istotna rzecz. Na podstawie realizowanych projektów uzyskaliśmy dwie decyzje o potwierdzenie wkładu finansowego, tzw. decyzje dla dużych projektów. Tak jest

w województwach: lubelskim i świętokrzyskim, które były w pilotażu w Komisji Europejskiej. Wszystkie formalne sprawy mamy już za sobą. Studia wykonalności zostały poprawione i na ich podstawie przygotowujemy dokumentację projektową. Spodziewamy się, że prace inwestycyjne, czyli „wkopanie pierwszej łopaty”, rozpoczną się w bieżącym sezonie budowlanym. Województwa mają trzy pełne sezony budowlane na to, żeby te inwestycje zakończyć. Przypomnę, że zakończenie inwestycji we wszystkich pięciu województwach planowane jest na wrzesień 2015 r. W wyniku realizacji tych projektów zostanie wybudowane ponad 10 tys. km sieci szkieletowej i dystrybucyjnej.

W ramach regionalnych programów operacyjnych realizowane jest osiem regionalnych projektów budowy sieci szkieletowej i sieci dystrybucyjnych dostępu do internetu. Oprócz tego realizowane jest około 140 mniejszych projektów, też związanych z tym obszarem. Mają one zaspokoić potrzeby lokalne.

W ramach tych ośmiu projektów ma zostać wybudowane ponad 15 tys. km sieci szkieletowo-dystrybucyjnych. Wszystkie województwa, z wyjątkiem województwa małopolskiego, rozpoczęły już realizację inwestycji, mają podpisane umowy. Za chwilę jeszcze o tym powiem.

Na Dolnym Śląsku w ramach projektu – „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej” powstanie 1500 km sieci. Zakończenie projektu zaplanowano na 31 stycznia 2015 r. Lubuskie – projekt „Szerokopasmowe Lubuskie – budowa sieci szkieletowo-dystrybucyjnej na terenie białych pól w województwie lubuskim”. Zakończenie realizacji w czerwcu 2014 r. Inwestycja jest już realizowana, a w jej ramach planuje się wybudowanie ponad 1400 km sieci. Łódzkie – „Łódzka Regionalna Sieć Teleinformatyczna”, etap pierwszy – 416 km do końca bieżącego roku, etap drugi – 860 km sieci do końca przyszłego roku. Małopolskie – projekt indywidualny, ponad 3000 km sieci. W Małopolsce zakończył się etap wyłaniania spółki, czyli sprzedania jej udziałów województwa. Umowa ma być podpisana w pierwszym kwartale br. Mam nadzieję, że jej realizacja niezwłocznie się rozpocznie. Mazowieckie – największy realizowany projekt regionalny, 3600 km sieci. Są już po notyfikacji i czekają na decyzję o potwierdzenie wkładu finansowego dla dużego projektu. Zakończenie realizacji projektu zaplanowano w przyszłym roku. Pomorskie – 1500 km sieci, projekt zostanie zakończony w bieżącym roku. Śląskie – 500 km, realizacja do czerwca 2015 r. Wielkopolskie – również bardzo duży projekt na 4000 km sieci, realizacja zakończy się w przyszłym roku.

Pozostałe projekty są mniejsze i jest ich 140. Np. w Kujawsko-Pomorskim realizowane są 3 projekty o łącznej długości sieci 71 km. Kolejna nowoczesna szerokopasmowa sieć dostępowa, realizowana w tym województwie, współdziała ze „Szkieletową siecią regionalną, jako podstawą systemu informacyjnego miasta Torunia”. W Lubelskim – 6 projektów, 86 km sieci, czyli „Wirtualne Powiaty – budowa społeczeństwa informacyjnego na Lubelszczyźnie”. Realizowany jest 3 etap – Puławy. Łódzkie – trzy dodatkowe projekty związane z budową sieci i dwa, które są związane z uruchamianiem publicznych punktów dostępu do internetu. W województwie mazowieckim, oprócz dużego projektu regionalnego, realizowanych jest 19 projektów o mniejszej wartości, mających lokalne znaczenie. W województwie opolskim realizowane są 3 projekty, największy z nich to „Opolska szkoła – szkoła ku przyszłości”. Podkarpackie, podobnie jak w województwie mazowieckim, realizowane projekty są związane głównie z dostępem do ostatniej mili. Tak samo w województwach: podlaskim i śląskim. Oprócz tego, że w województwie świętokrzyskim budowana jest w ramach SSPW duża sieć regionalna związana z projektem ponadregionalnym. Województwo załatwia swoje lokalne potrzeby poprzez realizację mniejszych projektów, czyli „e-Świętokrzyskie – budowa sieci światłowodowych wraz z urządzeniami na terenie miasta Kielce” oraz miasta Skarżysko-Kamienna. Warmińsko-mazurskie – bardzo podobna sytuacja. Jeszcze zachodnio-pomorskie, w którym realizowanych jest 14 małych projektów zamiast jednego dużego, ponadregionalnego.

Chcę powiedzieć, że wszystkie projekty, które realizujemy, zarówno na poziomie sieci szkieletowo-dystrybucyjnej, jak i etapie ostatniej mili, czyli zarówno regionalne, jak i lokalne, związane są z możliwością budowania sieci tylko w tych miejscach, w których rynek by ich nie wybudował. Zgodnie z ustaleniami z Komisją Europejską zostały

na terenie kraju wyznaczone, tzw. obszary białe, szare i czarne. Białe to te, gdzie nie ma dostępu do internetu, czarne to te, gdzie intensywność jest bardzo duża. Ze środków publicznych możemy interweniować tylko na terenie obszarów białych i częściowo szarych, czyli tam, gdzie nie zakłócamy rynku.

Prosiłiście państwo, żebyśmy przygotowali informacje o ryzykach i problemach, które przez te kilka lat zostały zidentyfikowane przy realizacji tych programów przez instytucje zarządzające, czyli zarządy województw. Kilka z nich zostało tutaj wymienionych.

Województwa sygnalizowały, z czym już dzisiaj nie mamy do czynienia, brak środków publicznych na wkład własny. Przypominam, że te projekty w 85% mają dofinansowanie ze środków unijnych. Jeżeli wchodzi partner prywatny, to wtedy intensywność wsparcia spada do 50%.

Samorządy nie miały żadnego doświadczenia w realizacji takich projektów. Do czasu pojawienia się „megaustawy” przepisy prawa nie były zbyt jasne. Samorządy w zasadzie nie mogły takich przedsięwzięć realizować, czyli to wszystko, co teraz się dzieje, jest dla nich nowym doświadczeniem, które dopiero zdobywają. Oczywiście są wspierane przez fachowców z rynku, zarówno z kancelarii prawnych, jak i ze środowiska inżynierów telekomunikacyjnych. Niemniej jednak, są to bardzo poważne, ciężkie doświadczenia. Kiedy jednak przechodzimy do etapu realizacji inwestycji, to zwykle te problemy są już za nami.

Zamówienia publiczne. Wbrew temu, co powszechnie do tej pory mówiono, że rynek w pewnym momencie został wyczerpany, bo wszystkie inwestycje są realizowane w bardzo podobnym czasie, zamówienia publiczne z tej branży cieszą się bardzo dużym powodzeniem. Nasi potencjalni wykonawcy walczą o nie i odwołują się od wszystkich decyzji, wszelkimi możliwymi sposobami. Ostatnie doświadczenie w województwie warmińsko-mazurskim dowodzi też, że to są bardzo intratne kontrakty. Nie widzimy zagrożeń w pozyskaniu w kraju wykonawców tych inwestycji.

Projekty realizowane są w różnych modelach. Jest tzw. model tradycyjny, koncesyjny, w którym wybiera się inżyniera kontraktu, który przygotowuje dokumentację projektową i cały proces inwestycyjny. W innym modelu wybiera się ostatnią osobę w tym procesie, czyli operatora infrastruktury, który od początku może decydować o tym, w jaki sposób sieć w konsekwencji będzie zarządzana.

W czterech regionach organizowane były dialogi techniczne w taki sposób, żeby samorządy województw mogły, na podstawie rozmów z fachowcami, świadomie podjąć decyzje, w jaki sposób wylaniać operatorów infrastruktury, czy też inżynierów kontraktu. To od fachowców samorządy dowiadywały się, w jaki sposób najlepiej te projekty będzie można zrealizować.

Kolejny problem to negocjacje z właścicielami terenów. W tej kwestii mieliśmy długą dyskusję z zarządcami dróg, ponieważ w większości sieci jest prowadzone wzdłuż dróg. W tych przypadkach negocjacje związane z opłatami za zajęcie terenu nie są łatwe. Z jakiegoś powodu niektóre samorządy uznały, że będzie to bardzo łatwy sposób zarobienia dodatkowych pieniędzy. Teraz czekamy jeszcze na rekomendacje Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji. W najbliższym memorandum też będziemy mówić o tym, w jaki sposób, w skali całego kraju, spróbować wydać rekomendacje w tym obszarze.

Kolejnym bardzo poważnym problemem był brak dostępu do inwentaryzacji, do informacji na temat sieci budowanych przez operatorów telekomunikacyjnych. W bieżącym roku dopiero po raz trzeci zbierane są, zgodnie z „megaustawą”, takie informacje. Tak jest teraz, natomiast wtedy, kiedy w większości te projekty były planowane do realizacji, kiedy trzeba było wytyczać ich przebieg, brakowało informacji od operatorów telekomunikacyjnych, co w Polsce zostało już wybudowane, co jest w planach inwestycyjnych, co będzie robione w kolejnych trzech latach. Radziliśmy sobie w różny sposób. Były zawierane dwustronne umowy z dominującymi operatorami i wtedy w miarę szczegółowe informacje mogły być przekazywane województwom, które planowały inwestycje. Często pomagało nam UKE, za co bardzo dziękujemy. Jako regulator, stale współpracujący z operatorami telekomunikacyjnymi, mógł on w sposób jeszcze mocniejszy wpływać na jakość pozyskiwanych informacji. W tej kwestii bardzo nam pomogła przede wszystkim Telekomunikacja Polska. Dzisiaj możemy już korzystać z inwentaryzacji przepro-

wadzonej na terenie całego kraju. Regiony projektujące dzisiaj przebieg sieci mają prawdziwą informację.

O notyfikacji publicznej już powiedziałam. Dzięki notyfikacji tych pięciu projektów z Polski Wschodniej ten problem jest teraz rzeczą zdecydowanie prostszą.

Korzystamy z pomocy eksperckiej na każdym poziomie. Zarówno przy przygotowywaniu wniosków o notyfikację pomocy publicznej, jak i tych o potwierdzenie wkładu finansowego dla dużych projektów. W tych kwestiach pomaga nam przede wszystkim JASPERS – *Joint Assistance to Support Project In European Regions*. Mamy również przetarte ścieżki w Komisji Europejskiej, która bardzo uważnie śledzi to, co się u nas w kraju dzieje, dlatego że są to dla nich szandarowe projekty. Jeżeli uda się nam zrealizować wszystko to, co mamy zaplanowane, to będzie to również sukces Komisji Europejskiej.

Na szczęście pojawił się, bardzo długo oczekiwany krajowy koordynator w obszarze realizacji działań związanych ze społeczeństwem informacyjnym, ale w szczególności w obszarze budowy sieci, czyli Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji. Muszę powiedzieć, że odkąd to ministerstwo działa, odkąd realizuje ono w ramach działania 8.3 „Projekt systemowy – działania na rzecz rozwoju szerokopasmowego dostępu do Internetu”, mamy znaczącą poprawę i pomoc, jeżeli chodzi o koordynację tego obszaru na wszystkich poziomach.

To tyle, jeżeli chodzi o sieci ponadregionalne, regionalne, lokalne, dystrybucyjne, szkieletowe, jak i dostępowe na etapie ostatniej mili. Jak rozumiem, za chwilę przedstawiciele ministerstwa powiedzą też o innych inicjatywach, które są realizowane w ramach „Projekt systemowy”, m.in. o „Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych”, które zostało podpisane w zeszłym roku.

Jeżeli jeszcze jakieś szczegóły będą państwu potrzebne, to służę informacją.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Dziękuję bardzo pani minister i proszę o zabranie głosu panią Magdalenę Młochowską, podsekretarza stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Młochowska:

Jeżeli państwo pozwolą, to oddam głos pani dyrektor Marcie Pietrow-Konieczny z Departamentu Telekomunikacji, która szczegółowo omówi wszystkie zagadnienia.

Kierująca Departamentem Telekomunikacji MAiC Marta Pietrow-Konieczny:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, tak jak pani minister Wendel wspomniała, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, a konkretnie Departament Telekomunikacji, podejmuje szereg działań na rzecz beneficjentów realizujących projekty szerokopasmowe, współfinansowane ze środków europejskich. Materiał informacyjny przesłaliśmy państwu. Chciałabym pokrótce opowiedzieć o działaniach, które prowadzimy i o zagrożeniach, które zidentyfikowaliśmy.

Tak jak pani minister Wendel wspomniała, realizujemy „Projekt systemowy – działania na rzecz rozwoju szerokopasmowego dostępu do internetu”. Projekt składa się z dwóch komponentów. Jeden realizowany jest przez partnera i dotyczy działania, które ma na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu osób z grupy wiekowej 50+. Drugi komponent realizowany jest przez Departament Telekomunikacji MAiC. Polega on na wsparciu beneficjentów w zakresie szeroko rozumianego doradztwa przy realizacji inwestycji. W ubiegłym roku zakończyliśmy postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego. Wybraliśmy trzech wykonawców, trzy konsorcja, które świadczą doradztwo na rzecz przedsiębiorców i samorządów realizujących inwestycje szerokopasmowe. Do dzisiaj podjęliśmy samodzielnie i wspólnie z wykonawcami szereg działań wspierających beneficjentów. Udzieliliśmy wsparcia województwom: podlaskiemu, warmińsko-mazurskiemu i lubuskiemu. Przygotowaliśmy szereg ekspertyz i opinii, które mają pomóc przy realizacji inwestycji. Założenia projektu są takie, że głównie oczekujemy od beneficjentów, czyli samorządów i przedsiębiorców, zgłoszenia nam zapotrzebowania o udzielenie wsparcia. Takie zapotrzebowania są do nas zgłaszane. Przekazujemy je naszym wykonawcom, którzy udzielają przedsiębiorcom albo samorządom wsparcia.

Jeżeli chodzi o kolejne działanie, to wspólnie z prezesem UKE i Instytutem Łączności realizujemy projekt „System informacyjny o infrastrukturze szerokopasmowej” i portal „Szerokopasmowa”, o którym pani minister również wspominała. W ramach tego projektu zostały opracowane bazy informacji o infrastrukturze szerokopasmowej w regionach i baza zawierająca informacje o rynku usług szerokopasmowych. Informacje zgromadzone w tych bazach pomagają przedsiębiorcom, w szczególności małym i średnim przedsiębiorcom, w projektowaniu i budowie sieci, oraz w zastosowaniu optymalnych rozwiązań z uwagi na infrastrukturę, która już istnieje, już została wybudowana. Do końca marca trwa tegoroczna inwentaryzacja, czyli do końca marca przedsiębiorcy muszą zgłosić infrastrukturę, która została wybudowana od ubiegłorocznej inwentaryzacji.

18 grudnia ubiegłego roku, z inicjatywy pana ministra Michała Boniego został powołany przez Konwent Marszałków, zespół zadaniowy ds. sieci szerokopasmowych. Zespół ten zajmuje się identyfikacją barier związanych z budową takich sieci. W szczególności monitoruje on stan zaawansowania projektów szerokopasmowych, działa na rzecz usprawnienia wymiany informacji pomiędzy przedstawicielami województw oraz wskazuje zagrożenia procesu inwestycyjnego. W ramach tego zespołu jest możliwa wymiana dobrych i złych praktyk w zakresie realizacji projektów szerokopasmowych, a także opracowywanie pojawiających się problemów. Do tej pory odbyły się trzy spotkania zespołu. Jego członkowie spotykają się za pośrednictwem wideokonferencji. Kolejne spotkanie odbędzie się 7 marca.

Kolejną inicjatywą, którą podejmuje Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji jest „Linia Współpracy”. 21 lutego br. odbyło się pierwsze posiedzenie, pierwsza konferencja w ramach „Linii Współpracy”, pierwsze posiedzenie grupy roboczej ds. sieci szerokopasmowych finansowanych ze środków europejskich. Już w pierwszym posiedzeniu brali udział przedstawiciele samorządów, które realizują albo są zainteresowane realizacją takich inwestycji.

Na pierwszym posiedzeniu udało nam się wypracować podstawy rekomendacji, które przygotowuje Departament Telekomunikacji. Zostaną one przesłane do zatwierdzenia samorządom. Takie rekomendacje będą przedstawiane przez wszystkich członków zespołu na spotkaniach i konferencjach, w których będą oni brali udział. W szczególności na konferencjach związków samorządów miast, gmin i powiatów. Rekomendacje dotyczą głównie opłat za zajęcie pasa drogowego. Omówię to szczegółowo przy zidentyfikowanych przez nas barierach i zagrożeniach.

Jeszcze krótko o „Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych”. Memorandum funkcjonuje od 2011 r. W jego ramach pracuje pięć grup. Do Memorandum przystąpiły zarówno samorządy wojewódzkie, które realizują projekty, jak i przedsiębiorcy, którzy są zainteresowani budową infrastruktury telekomunikacyjnej, również tej niewspółfinansowanej ze środków unijnych. Jednym z zadań Memorandum jest identyfikowanie barier występujących w procesie inwestycji telekomunikacyjnych. Dwie grupy przedstawiły już nam rekomendacje do zrealizowania. Jedne dotyczą barier inwestycyjnych, barier prawnych związanych z inwestycjami telekomunikacyjnymi, a drugie zmian w działaniu 8.4 Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka – zapewnienie dostępu do internetu na etapie ostatniej mili.

Jeżeli chodzi o inne zagrożenia, jakie identyfikujemy w ramach wszystkich podejmowanych działań, to przede wszystkim zauważyliśmy problemy, jakie samorządy wojewódzkie mogą mieć przy uzyskiwaniu decyzji o lokalizacji regionalnych sieci szerokopasmowych. Związane jest to z liczbą wniosków o wydanie decyzji, jaka może wpłynąć jednorazowo do wojewodów, jako organów właściwych. Zorganizowaliśmy warsztaty, na które zaprosiliśmy przedstawicieli samorządów województw realizujących projekty i przedstawicieli urzędów wojewódzkich, wydziałów, które zajmują się wydawaniem takich decyzji. Zaproponowaliśmy ściślejszą współpracę, aby urzędy wojewódzkie, aby wojewoda mógł się przygotować do wydania takiej liczby decyzji. Wojewodowie są poinformowani i przygotowują się, wymieniają się informacjami o terminach złożenia wniosków przez poszczególne samorządy.

Kolejną kwestią, o której już wspominałam, są opłaty za zajęcie pasa drogowego. Docierają do nas informacje, że mogą być one istotnym elementem kosztów utrzymania wybudowanej już sieci szerokopasmowej. Podejmujemy działania w ramach „Linii Współpracy”, apelujemy do samorządów o priorytetowe potraktowanie inwestycji telekomunikacyjnych i nie podnoszenie opłat za zajęcie pasa drogowego przynajmniej w tych miejscach, gdzie takie inwestycje są realizowane. Docierają do nas sygnały, że tam, gdzie jest realizowana inwestycja, samorzady podejmują uchwałę o podwyższeniu opłat za zajęcie pasa drogowego. W związku z tym, że wysokość tych opłat jest wskazywana w uchwale właściwych organów samorządu terytorialnego, nie mamy wpływu na ustalenie jej wysokości. To jest decyzja samorządu, ale myślimy, że taki rodzaj współpracy, jaką podjęliśmy w ramach „Linii Współpracy”, czyli przekazywania informacji, przekazywania dobrych praktyk, pozwoli sytuację poprawić. Oczywiście takie sytuacje nie zdarzają się wszędzie. Są też dobre praktyki tam, gdzie stawki za zajęcie pasa drogowego są na niskim poziomie. Mamy nadzieję, że przekazywanie dobrych praktyk odniesie skutek i te opłaty nie będą ustalane na maksymalnym poziomie, czyli 200 zł za m² za rok.

Różne problemy są do nas zgłaszane, ale w grudniu ubiegłego roku weszła w życie nowelizacja ustawy o wspieraniu rozwoju sieci usług telekomunikacyjnych. Umożliwia ona wykorzystywanie innych infrastruktur technicznych do realizacji projektów. Mamy nadzieję, że ułatwi to przedsiębiorcom i samorządom realizację inwestycji.

Jedną z rzeczy, która wydaje się nam bardzo ważna i łączy się ze wszystkimi problemami i zagrożeniami, jakie mogą napotkać inwestorzy przy realizacji inwestycji, jest brak dostatecznego uwzględnienia wagi, czy zrozumienia przez samorzady wagi rozwoju sieci szerokopasmowych dla rozwoju gmin i powiatów. Nie uświadamiają one sobie korzyści, jakie niesie za sobą realizacja takiej inwestycji w gminie lub powiecie. Staramy się w ramach „Linii Współpracy” i innych działań podejmowanych przez ministerstwo uświadamiać im, jak ważne są takie inwestycje dla regionu, dla każdej z gmin i powiatu, jakie korzyści każdemu mieszkańcowi mogą przynieść.

Myślę, że pokrótce to wszystko. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Dziękuję bardzo, otwieram dyskusję. Kto z państwa posłów chce zabrać głos w tej części? Bardzo proszę, pani poseł Bubula.

Posel Barbara Bubula (PiS):

Pani przewodnicząca, szanowni państwo. Mam pytanie do pani minister Wendel. Bardzo podobała mi się prezentacja, zwłaszcza ten slajd, który mówił o wskaźnikach, bo jest on bardzo obrazowy i pokazuje, w jakim momencie jesteśmy. Natomiast prośba jest następująca, bo pani minister już w trakcie prezentacji korygowała liczby, które widniały na tym slajdzie, dobrze byłoby, gdyby nasza Komisja dostała aktualną informację o tym, jak wygląda realizacja tych wskaźników w chwili obecnej. Dlatego, że to nam pokazuje, w których elementach jest dobrze, a nawet bardzo dobrze, a w których jest jeszcze trochę pracy.

Z tym związane jest pytanie do pani minister o wytłumaczenie nam, co oznacza to, że ludzie mają dostęp do internetu szerokopasmowego, czy infrastruktury i co oznacza, że przedsiębiorstwa uczestniczą w tym? Dlatego, że to jest bardzo ważne, czy jest to tylko pewna możliwość, z której ludzie mogą skorzystać, czy też jest to rzeczywisty, faktyczny dostęp, z którego można już w tej chwili korzystać? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Zanim oddam głos pani minister, chcę zaproponować pani poseł następującą rzecz. Jak rozumiałam z tej prezentacji, jest teraz intensywny okres zamykania różnych etapów, więc może nie teraz prosiłabym o aktualizację tych danych, tylko w jakiejś perspektywie. Może panią minister powiedziała nam w jakiej, żebyśmy mieli troszkę dłuższy okres, niż na dziś. Rozumiem, że prawdopodobnie byłoby dobrze, gdybyśmy mieli to w połowie tego roku. Tak rozumiałam z tych różnych terminów, o których była mowa. W związku z tym mam pytanie do pani minister Wendel, jaki byłby dobry termin, żebyśmy dostali jak najbardziej aktualne wyniki, ale uwzględniające oczywiście, ten czas dość intensywnego działania ministerstwa? Kiedy byłby najlepszy termin przekazania nam aktualnej informacji?

Bardzo proszę pani minister, a później od razu o odpowiedź na pytanie.

Podsekretarz stanu w MRR Iwona Wendel:

Jeżeli chodzi o przedstawienie Komisji jak najaktualniejszych wskaźników, to najlepiej byłoby to robić raz na kwartał, w drugim tygodniu po zakończeniu kwartału, dlatego że wtedy spływają do nas wszystkie dane, zarówno z regionów, jak i z naszych instytucji wdrażających. Jeżeli było by to możliwe i raz na kwartał taka informacja by państwu wystarczała, to oczywiście będziemy ją sukcesywnie przedstawić, zarówno, jeżeli chodzi o wysokość wykorzystania alokacji, czyli postęp finansowy, jak i postęp we wskaźnikach. Rzeczywiście, proces jest w tej chwili bardzo intensywny.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Wydaje się, że jest to rozsądne. Materiał po wpłynięciu do Komisji będzie państwu przekazany drogą elektroniczną, ale gdyby ktoś chciał wersję papierową, to pewnie będzie też dostępna w sekretariacie. Czyli umawiamy się na mniej więcej dwa tygodnie po zakończeniu kwartału.

Jeśli można, to proszę odpowiedzieć na pytanie.

Podsekretarz stanu w MRR Iwona Wendel:

Dziękuję. Proces jest rzeczywiście bardzo intensywny. Wynika to z kilku powodów. Przyrost zaawansowania realizacji poszczególnych projektów, zwłaszcza, jeżeli chodzi o Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, jest bardzo dynamiczny, zarówno jeżeli chodzi o podpisywane nowe umowy, jak i liczbę projektów z pierwszych naborów, których realizacja się kończy. Cykl inwestycyjny w działaniu 8.4 trwa około 2 lata. W związku z tym zarówno postęp finansowy, jak postęp w realizacji i kończeniu projektów jest bardzo duży. Dlatego te dane są takie dynamiczne i zmieniają się z tygodnia na tydzień.

Na czym polega dostęp potencjalny i dostęp trwały? W regionalnych sieciach, które budują regiony, mówimy o potencjalnym dostępie dlatego, że, aby do sieci został podłączony ostateczny użytkownik, to musi zostać wybudowana tzw. ostatnia mila, czyli sieć dostępową. Dlatego przy regionalnych projektach mówimy o potencjalnym dostępie. To jest ten wskaźnik, który wynosi obecnie ponad 4 mln osób. Jeżeli mówimy o trwałym dostępie, to oznacza to podłączenie do sieci ostatecznego użytkownika, w tej chwili mówimy tutaj o wskaźniku wynoszącym ponad 90 tys. osób.

Zapomniałam powiedzieć państwu o jeszcze jednej rzeczy, którą zapowiadałam. Chodzi o alokację, która prawdopodobnie zostanie po realizacji ponadregionalnego, wielkiego projektu w Polsce Wschodniej. Będzie to do 200 mln zł, za które najprawdopodobniej, także na terenie tych samych województw, będzie realizowane dodatkowe działanie związane z dostarczeniem internetu na etapie ostatniej mili. Będzie to prawdopodobnie w kwietniu. Jeżeli okaże się, że środki przeznaczone dzisiaj na realizację tych projektów regionalnych są wystarczające, to wtedy będziemy ogłaszać dodatkowy nabór na sieć dostępową, na dostarczenie internetu ostatecznemu użytkownikowi. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Dziękuję bardzo. Mam pytanie do pani minister. Rozumiem, że przy tworzeniu memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju powstało pięć zespołów. Jeśli chodzi o zespół do spraw procesów i barier inwestycyjnych, to wypracował on rekomendacje dotyczące usprawnień i ułatwień w procesie inwestycyjnym w zakresie telekomunikacji. Są one teraz analizowane. Chcę spytać o zmiany ustawowe, nie możemy naruszać władztwa samorządu terytorialnego i wkraczać w jego suwerenną decyzję, a jednocześnie mamy barierę w postaci chociażby opłat za metr użytkowanego gruntu, która jest barierą rozwoju, która nie jest oczywiście pożądana. Chciałam się spytać – na jakim etapie są te analizy? Kiedy będą podjęte prace na rzecz zmiany przepisów, które usuną te bariery? Czy jest taki harmonogram? Nie proszę o podanie dnia i miesiąca, ale jak to mniej więcej wygląda czasowo?

Kierująca departamentem MAiC Marta Pietrow-Konieczny:

Tych rekomendacji, które otrzymaliśmy z grupy roboczej, było kilkadziesiąt, 30-40, o różnym stopniu szczegółowości. Część z tych rekomendacji została już uwzględniona w nowelizacji ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Nie wiem, czy taka informacja państwu wystarczy? Jeżeli nie, to możemy przedstawić szczegółową

informację na piśmie, bo wdrożenie tych rekomendacji wymagałoby zmiany przepisów kilku ustaw i rozporządzeń, m.in. ustawy – Prawo budowlane, ustawy o ochronie środowiska, ustawy o drogach publicznych, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. To te, o których pamiętam. Współpracujemy w tej kwestii z innymi resortami. Najpierw chcemy na roboczo uzgodnić, czy zakres proponowanych przez przedsiębiorców zmian jest możliwy do wprowadzenia. Jeżeli nie, to będziemy wyjaśniać z jakich powodów. Na tej podstawie będziemy wypracowywać inne rozwiązanie, takie, które byłoby kompromisowe dla resortów i dla przedsiębiorców. W tej chwili trudno mi jest podać jakąś perspektywę, bo, tak jak mówię, zakres rekomendacji jest bardzo szeroki, dotyczy również przepisów o strefach uzdrowiskowych itd. To waga każdej zmiany przepisów, czy to ustawy, czy rozporządzenia, będzie determinowała czas, jakiego będziemy potrzebować.

Podjęliśmy już działania, skontaktowaliśmy się z resortami, które odpowiadają za te akty prawne. Chcemy wypracować takie rozwiązania, które ułatwią przedsiębiorcom telekomunikacyjnym prowadzenie inwestycji, ale oczywiście jest też druga strona. Niestety, zawsze jest tak, że to co jest korzystne dla jednej strony, dla drugiej może nie być korzystne, trzeba wypracować kompromisowe rozwiązania.

Myślę, że możemy na piśmie przedstawić rekomendacje, które zostały zgłoszone i podać, jakie czynności zamierzamy podjąć.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Mam prośbę o to, żeby Komisja dostała wykaz tych rekomendacji. Proszę też o przedstawienie etapów zaawansowania w rozmowach z innymi resortami, podanie, co państwa zdaniem wymaga zmiany ustawowej lub zmiany rozporządzenia. Oczywiście, jeżeli to już zostało zidentyfikowane, bo jestem w stanie sobie wyobrazić, że część tych rekomendacji nie została jeszcze do końca zidentyfikowana. Co należy zmienić, w jakich przepisach, ale oczywiście tam, gdzie państwo już zidentyfikowali bariery. Bardzo proszę o taką informację dla Komisji. Być może, któraś z tych spraw stanie się tematem dalszych prac Komisji, zwłaszcza że mamy zaplanowane posiedzenie dotyczące różnych barier, o których mówiła pani minister, np. sprawy zamówień publicznych w kwestiach informatycznych. Będziemy mieli specjalne posiedzenie Komisji na ten temat, bo wiemy o nim z różnych rozmów, które prezydium prowadziło. Być może urodzą się z tego i inne tematy i wtedy będziemy mogli ministerstwu pomóc, żeby przyspieszyć jakieś prace.

Bardzo proszę pani minister.

Podsekretarz stanu w MAiC Magdalena Młochowska:

Jeszcze jedno słowo wyjaśnienia. Gdy myślę, kto będzie partnerem po drugiej stronie, to najczęściej będą to samorzady. Oznacza to, że te rekomendacje, które mamy, mogą przeważnie polegać na ułatwieniu w realizacji inwestycji, co tak naprawdę może odbierać samorządom władztwo decydowania o pewnych sprawach. Oczywiście prześlemy te rekomendacje, ale proszę pamiętać, że to wszystko jest jeszcze przed pełną konsultacją. Wiadomo, że musimy pamiętać o tych partnerach.

Druga rzecz, o której chciałam powiedzieć, to rozporządzenie dotyczące działania 8.4. Była rekomendacja, żeby je zmienić i jesteśmy już w trakcie procedowania tych zmian.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Jeżeli chodzi o komunikację na linii administracja rządowa – samorząd, to skontaktujemy się z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, aby podjąć jakąś współpracę w tym zakresie.

Czy jeszcze ktoś z państwa posłów chce zabrać głos w tym punkcie? Bardzo proszę, pani poseł Bubula.

Posel Barbara Bubula (PiS):

Myślę, że w tym gronie i na tym etapie budowania sieci można zadać jeszcze jedno zasadnicze pytanie, żebyśmy nie byli kiedyś mądrzy po szkodzie.

Po pierwsze, sieć światłowodową, szerokopasmową, z szerokopasmowym dostępem do internetu, można porównać do sieci autostrad. W związku z tym pytanie – czy rzeczywiście jest tak, że w trakcie tego budowania nie dublujemy pewnych rzeczy, które

już istnieją? Czy nie dochodzi sytuacji, w której nie są wykorzystywane już istniejące korytarze, choćby związane z sieciami kolejowymi i innymi elementami infrastruktury państwa, a które mogłyby być w sposób bardzo łatwy i bez dodatkowych kosztów wykorzystane? To jest pytanie strategiczne.

Po drugie, czy któreś z ministerstw – nie wiem, która z pań minister będzie w stanie na to pytanie odpowiedzieć – prowadzi monitoring kosztów budowy jednego kilometra, czy 10 kilometrów sieci? Czy jest to porównywane z kosztami w innych krajach? Tak jest np. z autostradami, gdzie bardzo często posługujemy się porównaniem kosztów budowy kilometra w Polsce i w innych krajach. Czy w Polsce koszty budowy jednego kilometra sieci światłowodowej są porównywalne, większe lub mniejsze od kosztów, które są w innych krajach? Czy takie badania są prowadzone? Czy ktoś mógłby nas poinformować – jak to wygląda? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Wiem, że to ma związek z zagadnieniem inwentaryzacji. To jest w Polsce odwieczny problem, zmagamy się z tym od 20 lat, że są tworzone różne rzeczy, które później nie do końca są ze sobą kompatybilne. Mało tego, powielane są pewne działania, mimo że można by było jedno wykorzystać dla drugich.

Czy państwo są przygotowani do udzielenia odpowiedzi? Bardzo proszę, pani minister.

Podsekretarz stanu w MRR Iwona Wendel:

Jeżeli chodzi o bardzo detaliczną informację, to rozumiem, że Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji mogłoby przygotować takie opracowanie. Ja mogę powiedzieć o generaliach.

Po pierwsze, na etapie dialogu konkurencyjnego z operatorami takie rzeczy są oczywiście badane. To jest bardzo przejrzysty proces od początku do końca. W swojej prezentacji podkreślałam, że na etapie wstępnej analizy i przygotowywania się do podjęcia realizacji tych inwestycji przeprowadzane są tzw. dialogi konkurencyjne. Zapraszani są operatorzy i następuje wymiana wszystkich informacji, także w zakresie opłacalności budowy sieci.

Druga istotna rzecz, obowiązkiem każdego realizatora projektu jest zbadanie, na podstawie inwentaryzacji, czyli informacji pozyskanej z UKE, co na danym terenie już się znajduje, jakie są na najbliższe 3 lata plany inwestycyjne operatorów, którzy już działają na danym terenie.

Przypominam jeszcze raz, że my budujemy sieci tylko tam, gdzie ich nie ma, czyli tam, gdzie rynek nie wejdzie. Jest więc bardzo małe prawdopodobieństwo, że powielimy tam infrastrukturę. Przypominam o obszarach białych i szarych, tylko na nich możemy dokonywać interwencji publicznej.

Dwie kolejne rzeczy. Pierwsza to obowiązek zbadania, czy na danym terenie jest infrastruktura, czyli sieć, czy jest ona do wykorzystania, ale to musi być ekonomicznie opłacalne dla jej właściciela. Jeżeli okaże się, że oferta operatora jest opłacalna, a jeszcze została ona wysłana do wszystkich regionów przez dominującego operatora na rynku, jeżeli się to opłaca i w tych kawałkach miejsc infrastruktura zasiedziało operatora jest rzeczywiście do wykorzystania, to obowiązkiem beneficjenta tego projektu jest jej wykorzystanie.

Kolejna sprawa, sieci są budowane w architekturze otwartej, czyli ci, którzy budują, muszą skorzystać z infrastruktury, która jest na danym terenie, a wybudowaną sieć muszą udostępnić operatorom, którzy chcieliby z niej korzystać. Ta zasada dotyczy wszystkich sieci regionalnych.

Jeżeli chodziłoby o bardziej detaliczną informację, jak to wygląda w poszczególnych regionach, to musimy poprosić województwa o jej przygotowanie, to one wiedzą, jak to dzisiaj wygląda.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Czy pani poseł życzy sobie takiej informacji?

Poseł Barbara Bubula (PiS):

Nie, chodziło mi tylko o to, czy taki aspekt jest brany pod uwagę w działaniach strategicznych. Chcę jeszcze doprecyzować, że chodziło mi nie tylko o to, czy to jest w bia-

łych plamach czy nie, tylko o to – czy inne elementy infrastruktury sieciowej państwa są wykorzystywane? Chodzi mi o to, że pewne liniowe, istniejące sieciowe struktury można bez dodatkowych kosztów – związanych z wykupem terenów, z pracami, prawnymi itd. – wykorzystać w łatwy sposób do położenia dodatkowego elementu infrastruktury światłowodowej.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Myślę, że jest to o tyle skomplikowane, że wymagałoby porozumienia pomiędzy tymi, którzy tę infrastrukturę budują, a tymi, którzy są właścicielami danej sieci przesyłowej. Dzisiaj wszystko ma jakiegoś właściciela.

Poseł Barbara Bubula (PiS):

Jeśli pani przewodnicząca pozwoli, to powiem, że nie chodziło mi o bardzo detaliczne informacje z poszczególnych województw, nie róbmy nadmiaru sprawozdawczości.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Dobrze. Pani minister Młochowska chce coś dodać.

Podsekretarz stanu w MAiC Magdalena Młochowska:

Zanim oddam głos koledze chciałabym powiedzieć, że to się już dzieje, np. na Dolnym Śląsku, gdzie w dużej mierze jest wykorzystana infrastruktura kolejowa. Równie często są wykorzystywane drogi publiczne. Natomiast w odpowiedzi na to pytanie wpasowuje się też inicjatywa Komisji Europejskiej, z którą teraz będziemy mieć do czynienia, bo rozpoczęły się już prace nad rozporządzeniem, które ma zobligować państwa członkowskie do tworzenia centralnego atlasu infrastruktury pasywnej. To byłoby to rozwiązanie, ale oczywiście trzeba pamiętać o kosztach takiego przedsięwzięcia. My na razie szacujemy tylko, jakie byłyby to koszty, bo patrząc na koszty za granicą trzeba powiedzieć, że w każdym kraju trochę inaczej to wygląda. Trzeba pamiętać o specyfice Polski, trzeba pamiętać, jakie podmioty musiałyby to do nas sprawozdawać, kto miałby ten centralny atlas infrastruktury pasywnej prowadzić, czy byłby to Urząd Komunikacji Elektronicznej. To byłoby dosyć szerokie zagadnienie, nie tylko telekomunikacyjne. Te prace trwają i te dyskusje toczą się w tej chwili w Komisji Europejskiej, a więc i u nas.

Zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Infrastruktury UKE Marek Ostanek:

Szanowni państwo. Marek Ostanek – Urząd Komunikacji Elektronicznej. Chcę powiedzieć kilka słów na temat tej bazy, o której wiele już powiedziano. Zbieramy informacje również od przedsiębiorców użyteczności publicznej. To są głównie przedsiębiorcy typu energetycznego, którzy mają własną infrastrukturę. Są to również linie, które łączą miasta. Zbieramy informacje od wszelkich innych instytucji, takich jak gazociągi, wodociągi – w związku z tym mamy komplet informacji.

W tym roku poprosiliśmy ponad 700 podmiotów, które udało się nam zidentyfikować, że mogą mieć taką infrastrukturę, o przekazanie informacji. W związku z tym jest gwarancja, że będziemy mieli komplet informacji o dodatkowej infrastrukturze.

Jeśli chodzi o wykorzystanie sieci kolejowych, to jak państwo wiecie, ta sieć jest na ścianie wschodniej dosyć uboga, nie ma tam tych traktów. Gdy natomiast popatrzymy na Dolnośląskie, to tam sieć jest budowana wyłącznie w oparciu o trakty kolejowe, w pasie kolejowym – takie inicjatywy też są podejmowane.

Jeśli chodzi o wykorzystywanie istniejącej infrastruktury, to sieć regionalna, tak jak pani minister powiedziała, jest budowana w miastach, do których żaden światłowód nie dochodzi. Takie informacje posiadamy i przekazujemy marszałkom, a w związku z tym nie ma mowy o dublowaniu infrastruktury. Do tych miast nie dochodzi żaden światłowód, w związku z tym jest szansa tego typu, że do tych prac jesteśmy w stanie uruchomić lokalnego przedsiębiorcę. Chodzi o to, żeby on tę ostatnią milę dobudował, bo taka jest mniej więcej gęstość węzłów dystrybucyjnych. Odbiorcy powinni znajdować się do 4 km od węzła dystrybucyjnego.

Jeszcze słówko dotyczące infrastruktury pasywnej, w Polsce prowadzony jest projekt, w ramach którego powstanie mapa zasadnicza, na której będzie cała infrastruktura podziemna, kanalizacja, wodociągi i ciągi teletechniczne. W związku z tym jest szansa,

żeby w ramach tego projektu, który prowadzimy razem z Ministerstwem i Instytutem Łączności, uzupełnić również o informacje o zajętości kanalizacji.

Mamy taki pomysł, żeby, gdy ten projekt dotrze do odpowiedniego poziomu, te mapy stały się dostępne. Potrzebne będzie odpowiednie rozporządzenie lub akt ustawowy, art. 29 zmienimy tak, żeby to było możliwe.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Myślę, że jest to dla pani poseł wyczerpująca i pozytywna informacja. Czy jeszcze ktoś z państwa chce zabrać głos? Czy ktoś z gości? Proszę bardzo, panie mecenasie.

Przedstawiciel PKPP „Lewiatan” Wojciech Dziomdziora:

Dziękuję bardzo pani przewodnicząca. Wojciech Dziomdziora, pracuję w Orange, reprezentuję tutaj firmy telekomunikacyjne zrzeszone w Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

Szanowni państwo, chciałbym na początek podkreślić bardzo dobrą współpracę zarówno z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego, jak i z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji przy identyfikowaniu problemów inwestycyjnych, problemów prawnych czy regulacyjnych, które napotykają przedsiębiorcy. Ta lista zagadnień, o której pani dyrektor mówiła, jest rzeczywiście bardzo długa. Potwierdzę tylko, że kwestia kosztów związanych z zajęciem pasa drogi jest dość poważna. Nie dotyczy to wyłącznie okresu późniejszej eksploatacji, ale również momentu budowania, przeprowadzania tej inwestycji, ale również czasu, jaki jest potrzebny na to, żeby uzyskać prawo do drogi. Kwestie regulacyjne, czy faktycznego poprawienia działania urzędów, byłyby dość istotne.

Jeszcze jedna rzecz, o której chciałbym powiedzieć, to kwestia, o której też nie możemy zapominać, kwestia nowej perspektywy finansowej i tego, jakie powinniśmy wyciągać wnioski z obecnej, czyli kwestia budowy sieci dostępowej. Wydaje się – mówią o tym zarówno duzi operatorzy komunikacyjni, jak i operatorzy alternatywni, ale także operatorzy telewizji kablowej, którzy na tym rynku działają – że warto, aby nie tylko małe, lokalne przedsiębiorstwa były dopuszczone do realizacji projektów ostatniej mili.

Proszę zwrócić uwagę, jeżeli to są tereny, na których nie opłaca się budować sieci i doprowadzać internetu do odbiorców końcowych, do konsumentów i przedsiębiorców. Na tych terenach wskazywanie wyłącznie małych, lokalnych przedsiębiorców, jako właścicieli do budowy tej sieci dostępowej, jest obciążone bardzo dużym ryzykiem. Dlatego cały rynek telekomunikacyjny postuluje, aby w nowej perspektywie finansowej dopuścić wszystkich przedsiębiorców do budowy ostatniej mili. Dziękuję bardzo.

Jeżeli Komisja życzyłaby sobie, to przed kolejnym posiedzeniem poświęconym temu tematowi „Lewiatan” jest gotów przedstawić swoje stanowisko na piśmie, dużo szerzej niż teraz to zrobiłem.

Przewodnicząca poseł Julia Pitera (PO):

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Rozumiem, że wyczerpaliliśmy porządek obrad.

Było to, myślę, bardzo użyteczne posiedzenie. Bardzo dziękuję paniom ministrom i wszystkim towarzyszącym dyrektorom. Oczekujemy na materiały, które, jak rozumiem, będziemy dostawać systematycznie od Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, za co z góry dziękuję. Czekamy również na materiał, który będzie mówił o barierach i utrudnieniach, które będzie należało przewalczyć. Dziękuję państwu bardzo serdecznie.

Z komisja spotykamy się jutro. Zamykam posiedzenie Komisji.